



## Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a patra)

13 ianuarie 2021 \*

„Funcție publică – Recrutare – Anunț de concurs – Concursul general EUIPO/AD/01/17 – Decizie de a nu include numele reclamantului în lista de rezervă a concursului – Componenta comisiei de evaluare – Stabilitate – Răspundere”

În cauza T-548/18,

**Lars Helbert**, cu domiciliul în Alicante (Spania), reprezentat de H. Tettenborn, avocat,

reclamant,

împotriva

**Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)**, reprezentat de A. Lukošūtė și K. Tóth, în calitate de agenți, asistați de B. Wägenbaur, avocat,

pârât,

având ca obiect o cerere întemeiată pe articolul 270 TFUE prin care se solicită, pe de o parte, anularea, în primul rând, a deciziei comisiei de evaluare din cadrul concursului EUIPO/AD/01/17 – Administratori (AD 6) în domeniul proprietății intelectuale din 1 decembrie 2017 de a nu include numele reclamantului în lista de rezervă constituită în vederea recrutării de administratori de către EUIPO și, în al doilea rând, a deciziei aceleiași comisii de evaluare din 7 martie 2018 de respingere a cererii de reexaminare a reclamantului, în forma sa finală, ca urmare a deciziei EUIPO din 8 iunie 2018 de respingere a reclamației sale și, pe de altă parte, obținerea reparării prejudiciului pe care reclamantul pretinde că l-a suferit ca urmare a acestui fapt,

TRIBUNALUL (Camera a patra),

compus din domnii S. Gervasoni, președinte, P. Nihoul (raportor) și J. Martín y Pérez de Nanclares, judecători,

grefier: domnul P. Cullen, administrator,

având în vedere faza scrisă a procedurii și în urma ședinței din 2 iulie 2020,

pronunță prezenta

\* Limba de procedură: engleza.

## Hotărâre

### I. Istoricul cauzei

- 1 La 12 ianuarie 2017, Oficiul European pentru Selecția Personalului (EPSO) a publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* anunțul de concurs general EUIPO/AD/01/17 – Administratori (AD 6) în domeniul proprietății intelectuale (JO 2017, C 9 A, p. 1, denumit în continuare „anunțul de concurs”). Acest concurs, organizat de EPSO, urmărea constituirea unei liste de rezervă în vederea recrutării de administratori de către Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO). Anunțul respectiv a făcut obiectul unei rectificări publicate în Jurnalul Oficial C 315 A din 22 septembrie 2017.
- 2 Anunțul de concurs menționa, sub titlul „Cum voi fi selectat?”, că acei candidați care îndeplinesc condițiile de admitere și care au obținut unul dintre cele mai mari punctaje la selecția pe bază de calificări vor fi invitați la „centrul de evaluare al EPSO”, unde vor fi evaluați, prin intermediul unei serii de teste de tip „întrebări cu variante multiple de răspuns”, cu privire la aptitudinile lor în materie de raționament verbal, numeric și abstract, iar ulterior, prin intermediul unui interviu, al unui exercițiu „e-tray”, al unui exercițiu de grup și al unui test scris, cu privire la opt competențe generale și, în sfârșit, prin intermediul unui interviu, cu privire la competențele lor specifice în domeniul concursului.
- 3 Anunțul de concurs preciza că competențele generale erau evaluate cu 80 de puncte, punctajul minim obligatoriu pentru aceste competențe generale fiind de 40 de puncte, și că competențele specifice erau evaluate cu 100 de puncte, punctajul minim obligatoriu pentru aceste competențe specifice fiind de 50 de puncte.
- 4 Anexa III la anunțul de concurs referitoare la „Dispozițiile generale aplicabile concursurilor generale” indica, la punctul 6.4, că se putea solicita de către candidați reexaminarea oricărei decizii luate de comisia de evaluare și, la punctul 6.5, că aceștia aveau dreptul să introducă o reclamație administrativă la autoritatea împuternicită să facă numiri (denumită în continuare „AIPN”), și anume directorul executiv al EUIPO.
- 5 Reclamantul, domnul Lars Helbert, a candidat la concursul în cauză. Acesta a fost informat de EPSO, la 12 iulie 2017, că era invitat la centrul de evaluare, unde a susținut probele la 11 și 12 octombrie 2017.
- 6 Prin scrisoarea din 1 decembrie 2017, EPSO l-a informat pe reclamant că comisia de evaluare a decis să nu îl includă în lista de rezervă a candidaților care au reușit la concurs (denumită în continuare „decizia inițială a comisiei de evaluare”). Motivarea deciziei era aceea că, întrucât a obținut 99,5 puncte la probele susținute la centrul de evaluare, reclamantul nu făcea parte dintre candidații care au obținut cel mai mare punctaj. Punctajul total obținut de ultimul candidat înscris pe lista de rezervă, în urma probelor menționate, era de 102 puncte din 180.
- 7 La scrisoarea EPSO din 1 decembrie 2017 era anexat un document intitulat „pașaport de competențe”. Din acest document reieșea că reclamantul obținuse un total de 44,5 puncte din 80 în urma probelor care urmăreau evaluarea competențelor sale generale și 55 de puncte din 100 la interviul privind competențele sale specifice, adică un punctaj total de 99,5 puncte din 180 pentru toate probele menționate.
- 8 La 10 decembrie 2017, reclamantul a formulat o cerere de reexaminare la comisia de evaluare.
- 9 Lista de rezervă a fost publicată în Jurnalul Oficial C 14 A din 16 ianuarie 2018.

- 10 La 26 februarie 2018, reclamantul a formulat o reclamație la EUIPO în temeiul articolului 90 alineatul (2) din Statutul funcționarilor Uniunii Europene (denumit în continuare „statutul”) împotriva deciziei inițiale a comisiei de evaluare.
- 11 Prin scrisoarea din 7 martie 2018, președintele comisiei de evaluare l-a informat pe reclamant că comisia de evaluare a reexaminat dosarul său în urma cererii de reexaminare și a confirmat decizia sa inițială (denumită în continuare „decizia adoptată după reexaminare”).
- 12 La 29 aprilie 2018, reclamantul a depus, la sugestia EUIPO, o completare la reclamația sa introdusă la acesta din urmă împotriva deciziei inițiale a comisiei de evaluare, confirmată prin decizia adoptată după reexaminare.
- 13 Prin decizia din 8 iunie 2018, notificată reclamantului la aceeași dată, EUIPO a respins reclamația (denumită în continuare „decizia de respingere a reclamației”).

## **II. Procedura și concluziile părților**

- 14 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 18 septembrie 2018, reclamantul a introdus prezenta acțiune.
- 15 Prin decizia președintelui Tribunalului din 9 iulie 2019 adoptată în temeiul articolului 27 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, prezenta cauză a fost atribuită unui nou judecător raportor, membru al Camerei întâi.
- 16 Prin decizia Tribunalului din 17 octombrie 2019 adoptată în temeiul articolului 27 alineatul (5) din Regulamentul de procedură, prezenta cauză a fost reatribuită Camerei a patra.
- 17 La propunerea judecătorului raportor, Tribunalul a decis deschiderea fazei orale a procedurii și, în cadrul măsurilor de organizare a procedurii prevăzute la articolul 89 din Regulamentul de procedură, a invitat părțile să depună anumite documente și le-a adresat întrebări scrise, invitându-le să răspundă în scris sau în cadrul ședinței. Părțile au răspuns la aceste solicitări în termenul care le fusese acordat.
- 18 Pledoariile părților și răspunsurile acestora la întrebările adresate de Tribunal au fost ascultate în ședința din 2 iulie 2020.
- 19 Reclamantul solicită Tribunalului:
  - anularea deciziei inițiale a comisiei de evaluare și a deciziei adoptate după reexaminare, în forma sa finală, în urma deciziei de respingere a reclamației;
  - obligarea EUIPO la plata de daune interese pentru repararea prejudiciului „moral și nematerial” suferit ca urmare a deciziei inițiale a comisiei de evaluare și a deciziei adoptate după reexaminare;
  - obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.
- 20 EUIPO solicită Tribunalului:
  - respingerea în totalitate a acțiunii;
  - obligarea reclamantului la plata cheltuielilor de judecată.

### III. În drept

#### A. Cu privire la cererea de anulare

##### 1. Cu privire la obiectul cererii de anulare

- 21 Prin intermediul primului capăt de cerere, reclamantul solicită anularea deciziei inițiale a comisiei de evaluare și a deciziei adoptate după reexaminare, în forma sa finală, în urma deciziei de respingere a reclamației. Cererea introductivă precizează că decizia inițială a comisiei de evaluare și decizia adoptată după reexaminare formează împreună „decizia atacată”.
- 22 În această privință, este necesar să se observe că, la 10 decembrie 2017, reclamantul a introdus o cerere de reexaminare a deciziei inițiale a comisiei de evaluare, în conformitate cu punctul 6.4 din anexa III la anunțul de concurs. Prin decizia adoptată după reexaminare, comisia de evaluare a confirmat decizia sa inițială.
- 23 Or, potrivit unei jurisprudențe constante, atunci când o persoană a cărei cerere de admitere la un concurs a fost respinsă solicită reexaminarea acestei decizii în temeiul unei anumite dispoziții obligatorii pentru administrație, actul care o lezează, în sensul articolului 90 alineatul (2) din statut sau, după caz, al articolului 91 alineatul (1) din acesta, este decizia adoptată de comisia de evaluare, după reexaminare (Hotărârea din 16 mai 2019, Nerantzaki/Comisia, T-813/17, nepublicată, EU:T:2019:335, punctul 25; a se vedea de asemenea în acest sens Ordonanța din 3 martie 2017, GX/Comisia, T-556/16, nepublicată, EU:T:2017:139, punctul 21, și Hotărârea din 12 februarie 2014, De Mendoza Asensi/Comisia, F-127/11, EU:F:2014:14, punctul 29).
- 24 Astfel, decizia adoptată după reexaminare se substituie deciziei inițiale a comisiei de evaluare (Hotărârea din 16 mai 2019, Nerantzaki/Comisia, T-813/17, nepublicată, EU:T:2019:335, punctul 25; a se vedea de asemenea în acest sens Ordonanța din 3 martie 2017, GX/Comisia, T-556/16, nepublicată, EU:T:2017:139, punctul 22, și Hotărârea din 12 februarie 2014, De Mendoza Asensi/Comisia, F-127/11, EU:F:2014:14, punctul 29).
- 25 Rezultă din cele ce precedă că cererea de anulare trebuie interpretată în sensul că privește decizia adoptată după reexaminare (denumită în continuare „decizia atacată”).

##### 2. Cu privire la fond

- 26 În susținerea concluziilor în anulare, reclamantul invocă în esență patru motive, întemeiate pe:
- lipsa de stabilitate în ceea ce privește componența comisiei de evaluare pe durata probelor orale ale concursului și insuficiența măsurilor de coordonare puse în aplicare pentru a asigura o evaluare coerentă și obiectivă, egalitatea de șanse și egalitatea de tratament a candidaților;
  - o încălcare a obligației de a efectua o evaluare comparativă și obiectivă a candidaților, a principiilor egalității de tratament și egalității de șanse;
  - erori vădite de apreciere în evaluarea reclamantului și, respectiv,
  - o nerespectare printre altele a anunțului de concurs.
- 27 În cadrul primului motiv, reclamantul critică în special lipsa de stabilitate în componența comisiei de evaluare pe parcursul probelor orale, în măsura în care nu toți membrii comisiei de evaluare au fost prezenți la toate aceste probe și, în schimb, „comitete de evaluare” alcătuite doar din câțiva membri au

examinat, fiecare, un număr limitat de candidați. Astfel, reclamantul consideră că, în cadrul interviului său referitor la competențele specifice, i-au fost adresate întrebări de un comitet de evaluare care ar fi examinat numai 20 % dintre candidați. În opinia sa, o evaluare obiectivă și uniformă a candidaților impunea cel puțin prezența continuă a unui nucleu de examinatori pe tot parcursul probelor. Reclamantul invocă de asemenea insuficiența măsurilor de coordonare puse în aplicare pentru a asigura o evaluare coerentă și obiectivă, egalitatea de șanse și egalitatea de tratament a candidaților.

- 28 În aceste condiții, principiile coerenței comisiei de evaluare, egalității de șanse și egalității de tratament a candidaților, obiectivității evaluărilor, precum și punctele 2.4 și 3.1 din anexa III la anunțul de concurs ar fi fost încălcate.
- 29 Această argumentație este contestată de EUIPO.
- 30 În această privință, este necesar să se amintească faptul că agențiile și instituțiile Uniunii dispun de o largă putere de apreciere pentru a stabili modalitățile de organizare a unui concurs și că, în acest context, controlul exercitat de instanța Uniunii trebuie limitat la măsura în care este necesar pentru a asigura tratamentul egal al candidaților și obiectivitatea alegerii efectuate între aceștia (a se vedea în acest sens Hotărârea din 12 februarie 2014, De Mendoza Asensi/Comisia, F-127/11, EU:F:2014:14, punctul 63).
- 31 Pe de altă parte, obligația de a recruta funcționarii cu cel mai înalt nivel de competență, eficiență și integritate presupune că AIPN și comisiile de evaluare din cadrul concursului trebuie să vegheze, fiecare în exercitarea competențelor sale, la desfășurarea concursurilor cu respectarea principiilor egalității de tratament între candidați, coerenței notării și obiectivității evaluării (a se vedea în acest sens Hotărârea din 12 februarie 2014, De Mendoza Asensi/Comisia, F-127/11, EU:F:2014:14, punctul 64).
- 32 Pentru a asigura egalitatea între candidați, coerența notării și obiectivitatea evaluării, comisia de evaluare este obligată să garanteze aplicarea coerentă a criteriilor de evaluare tuturor candidaților, asigurând printre altele stabilitatea componentei sale (a se vedea în acest sens Hotărârea din 24 septembrie 2002, Girardot/Comisia, T-92/01, EU:T:2002:220, punctele 24-26, și Hotărârea din 12 februarie 2014, De Mendoza Asensi/Comisia, F-127/11, EU:F:2014:14, punctul 65).
- 33 Potrivit jurisprudenței, această cerință se impune în mod special în probele orale, precum cele în discuție în prezentul litigiu, din moment ce aceste probe sunt prin natura lor mai puțin uniformizate decât probele scrise (a se vedea în acest sens Hotărârea din 10 noiembrie 2004, Vonier/Comisia, T-165/03, EU:T:2004:331, punctul 39, Hotărârea din 29 septembrie 2010, Brune/Comisia, F-5/08, EU:F:2010:111, punctele 38-41, și Hotărârea din 12 februarie 2014, De Mendoza Asensi/Comisia, F-127/11, EU:F:2014:14, punctul 66).

#### *a) Cu privire la modalitățile de concurs*

- 34 În speță, din cuprinsul punctului 2.4 din anexa III la anunțul de concurs rezultă că organul însărcinat cu organizarea concursului, „[î]n procedurile sale de selecție, [...] aplică în mod consecvent o politică a egalității de șanse pentru a asigura egalitatea de tratament între toți candidații”.
- 35 Potrivit punctului 3.1 din anexa III la anunțul de concurs, „[p]entru a compara candidații și a-i selecta pe cei mai buni pe baza competențelor, a aptitudinilor și a calificărilor acestora din perspectiva condițiilor definite în anunțul de concurs, este numită o comisie de evaluare”, „[c]omisiile de evaluare sunt formate din funcționari, jumătate fiind desemnați de administrație (serviciile de resurse umane) și jumătate de către comitetele pentru personal”, și „[n]umele membrilor comisiilor de evaluare se publică pe site-ul internet al EPSO (www.eu-careers.eu)”.

- 36 Potrivit Deciziei ADM-16-60 din 23 noiembrie 2016 privind desemnarea membrilor comisiei de evaluare pentru concurs, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Decizia ADM-16-60-Rev4 din 19 septembrie 2017 privind desemnarea membrilor comisiei de evaluare pentru concurs, EUIPO a constituit o comisie de evaluare formată dintr-un președinte, o vicepreședintă, opt membri titulari și trei membri supleanți. Președintele, vicepreședinta, cei opt membri titulari și doi dintre cei trei membri supleanți erau agenți ai EUIPO, al treilea membru supleant fiind un agent al Comisiei Europene.
- 37 Probele centrului de evaluare cuprindeau printre altele două interviuri, unul privind competențele specifice, iar celălalt privind evaluarea competențelor generale ale candidaților (denumit în continuare „interviul privind competențele generale”).
- 38 Părțile sunt de acord cu privire la faptul că nu toți membrii comisiei de evaluare au fost prezenți la fiecare interviu. Din informațiile furnizate de EUIPO în răspunsurile sale din 28 februarie și 9 aprilie 2020 la măsurile de organizare a procedurii dispuse de Tribunal (denumite în continuare „răspunsul EUIPO din 28 februarie 2020” și, respectiv, „răspunsul EUIPO din 9 aprilie 2020”) reiese că anumite comitete de evaluare compuse din doi membri ai comisiei de evaluare au evaluat competențele fiecăruia dintre candidați în cadrul interviurilor menționate. Aceasta a fost situația printre altele în cazul reclamantului, în cadrul interviului referitor la competențele specifice.
- 39 În total, 196 de candidați au susținut probele orale în cadrul centrului de evaluare care cuprindeau, pentru fiecare dintre candidați, pe de o parte, interviul privind competențele specifice și, pe de altă parte, interviul privind competențele generale, respectiv în total 392 de interviuri. Aceste probe s-au desfășurat pe o perioadă de 20 de zile pe parcursul a șapte săptămâni. Ele au fost repartizate în mod egal între două centre de evaluare.
- 40 În cursul celor 20 de zile consacrate probelor orale, patru comitete de evaluare, respectiv două în fiecare centru de evaluare, și-au împărțit în fiecare zi interviurile. În total, 80 de comitete de evaluare au evaluat astfel candidații pe parcursul celor 20 de zile de probe. Deși o parte a acestor comitete au participat de mai multe ori în perioada menționată într-o componentă identică, din răspunsurile EUIPO din 28 februarie și 9 aprilie 2020 reiese că, în perioada respectivă, nu mai puțin de 26 de comitete de evaluare diferite au evaluat competențele celor 196 de candidați invitați la probele amintite.
- 41 Rezultă de asemenea din răspunsurile EUIPO din 28 februarie și 9 aprilie 2020 că niciun membru titular sau supleant nu a participat la toate interviurile, nivelul de prezență cel mai ridicat fiind de 22 %, iar cel mai mic, de 17 %. În plus, niciun comitet de evaluare nu a evaluat competențele a mai mult de 33 de candidați în cadrul tuturor probelor orale (și anume, în total 392 de interviuri), ceea ce reprezintă mai puțin de o zecime dintre candidați. Astfel, niciun comitet de evaluare nu a asistat la mai mult de șapte zile de probe orale și nici la mai mult de trei zile de probe consecutive. Dintre cei trei membri care au participat la cel mai mare număr de interviuri, cu o rată de prezență de 22 % pentru primul și de 21,6 % pentru ceilalți doi, doar doi dintre aceștia au adresat întrebări tuturor candidaților, în condițiile în care au făcut acest lucru în cadrul a numai opt interviuri, ceea ce reprezintă doar 2 % din probele orale. Cu titlu de exemplu, comitetul de evaluare care l-a evaluat pe reclamant în cadrul interviului privind competențele specifice s-a reunit doar în ziua respectivă și, în total, a evaluat numai șase candidați, în cadrul a șase interviuri, ceea ce reprezintă doar 1,5 % din probele orale.
- 42 Astfel, este necesar să se constate că, așa cum a subliniat reclamantul și după cum a recunoscut EUIPO, componența comisiei de evaluare a cunoscut o fluctuație foarte importantă în cursul probelor orale.



***b) Cu privire la imposibilitatea de a asigura prezența tuturor membrilor comisiei de evaluare la toate probele***

- 43 EUIPO susține că, în speță, fluctuația componenței comisiei de evaluare devenise necesară ca urmare a imposibilității de a asigura prezența tuturor membrilor comisiei de evaluare la fiecare probă.
- 44 În această privință, trebuie arătat că, potrivit jurisprudenței, stabilitatea componenței comisiei de evaluare trebuie asigurată „în măsura în care este posibil” (a se vedea în acest sens Hotărârea din 12 februarie 2014, De Mendoza Asensi/Comisia, F-127/11, EU:F:2014:14, punctul 66).
- 45 În mod excepțional, probleme logistice, de exemplu, pot justifica faptul că fiecare membru al comisiei de evaluare nu este prezent la fiecare probă (a se vedea în acest sens Hotărârea din 29 septembrie 2010, Brune/Comisia, F-5/08, EU:F:2010:111, punctul 41, și Hotărârea din 29 septembrie 2010, Honnefelder/Comisia, F-41/08, EU:F:2010:112, punctul 36).
- 46 Situația se prezintă astfel în special atunci când, într-un concurs care implică numeroși candidați, organizarea de probe orale suscită importante dificultăți legate, pe de o parte, de organizarea unor probe multiple pentru candidații care aparțin unor grupuri lingvistice diferite și, pe de altă parte, de necesitatea ca membrii comisiei de evaluare sau, în orice caz, unii dintre aceștia să își îndeplinească sarcinile de serviciu atunci când concursurile se desfășoară pe o perioadă relativ lungă (a se vedea în acest sens Hotărârea din 12 martie 2008, Giannini/Comisia, T-100/04, EU:T:2008:68, punctul 196).
- 47 În astfel de împrejurări, necesitatea de a asigura continuitatea serviciului public poate justifica o relaxare a rigorii regulii privind stabilitatea în componența comisiei de evaluare (a se vedea în acest sens Hotărârea din 13 februarie 1979, Martin/Comisia, 24/78, EU:C:1979:37, punctul 10).
- 48 În speță, EUIPO invocă trei motive pentru a justifica faptul că caracteristicile speciale ale recrutării organizate și constrângerile întâlnite în organizarea concursului ar fi necesitat o relaxare în aplicarea regulii stabilității în componența comisiei de evaluare.
- 49 În primul rând, EUIPO susține că ar fi trebuit constituite comitete de evaluare diferite pentru a ține seama, pe de o parte, de limbile în care trebuiau să aibă loc interviurile și, pe de altă parte, de organizarea de interviuri în paralel în două centre de evaluare pentru a evita ca concursul să se întindă pe o perioadă prea lungă.
- 50 În această privință, din informațiile furnizate de EUIPO reiese că, din cele 392 de interviuri în cauză, 342, respectiv aproape nouă interviuri din zece, au avut loc în engleză. Numai 50 de interviuri, adică puțin mai mult de unul din zece, au fost efectuate într-o altă limbă, și anume 20 în spaniolă, 18 în germană, opt în franceză și patru în italiană.
- 51 În total, în cele 20 de zile consacrate probelor orale, comitetele de evaluare au evaluat candidații de peste opt ori din zece în engleză și de mai puțin de două ori din zece într-una dintre celelalte patru limbi. Astfel, pentru acestea din urmă, interviurile au putut fi limitate la trei zile în primul centru de evaluare (5, 12 și 19 octombrie 2017) și la patru zile în al doilea (5, 12, 19 și 24 octombrie 2017), în timp ce interviurile în engleză au avut loc în primul centru pe parcursul a 17 zile, iar în al doilea centru pe parcursul a 16 zile.
- 52 Din tabelul comunicat de EUIPO în ședință reiese de asemenea că cei 10 membri ai comisiei de evaluare, atât titulari, cât și supleanți, aveau capacitatea de a conduce interviurile în limba engleză. În plus, competențele lor lingvistice erau suficient de extinse pentru a le permite să asiste la interviuri în majoritatea celorlalte patru limbi. Astfel, potrivit acestui tabel, cei 10 membri ai comisiei de evaluare puteau asista de asemenea la interviurile în spaniolă, șapte dintre ei, la interviurile în franceză, șase, la interviurile în germană și patru, la interviurile în italiană.

- 53 Din cele de mai sus rezultă că diversitatea lingvistică nu permite, în sine, justificarea fluctuației constatate în componența comisiei de evaluare la punctele 40 și 41 de mai sus. În special, vastele capacități lingvistice de care dispuneau membrii comisiei de evaluare și proporția foarte ridicată a interviurilor în limba engleză nu justificau împrejurarea ca numai doi membri ai comisiei de evaluare să evalueze fiecare candidat în cadrul interviurilor și nici împrejurarea ca fiecare membru al comisiei de evaluare să adreseze întrebări unui număr atât de redus de candidați.
- 54 În ceea ce privește împrejurarea că probele ar fi fost repartizate între două centre de evaluare pentru a scurta durata concursului, nici aceasta nu permite să se justifice, în sine, constituirea unui număr atât de mare de comitete de evaluare diferite, în speță 26.
- 55 În al doilea rând, EUIPO susține că au trebuit instituite comitete de evaluare diferite pentru a evita apariția a numeroase conflicte de interese.
- 56 Invitat să explice acest argument, EUIPO a indicat în ședință, fără a putea furniza un alt element, că, în speță, conflictele de interese care fuseseră întâlnite puteau intra sub incidența a două categorii, și anume, pe de o parte, existența unor relații de prietenie și, pe de altă parte, existența unei legături ierarhice între anumiți candidați și unii membri ai comisiei de evaluare.
- 57 Invitat încă o dată să explice acest argument, EUIPO a recunoscut în ședință că nu poate să precizeze conflictele de interese care au apărut efectiv și nici nu poate să furnizeze exemple precise ale unor asemenea conflicte.
- 58 În aceste condiții, nu este posibil să se stabilească în ce măsură riscul unor conflicte de interese putea să impună o funcționare a comisiei de evaluare precum cea descrisă la punctele 40 și 41 de mai sus.
- 59 În al treilea rând, EUIPO evocă imposibilitatea anumitor membri ai comisiei de evaluare de a fi suficient de disponibili pentru a ține un interviu cu fiecare candidat sau, în orice caz, cu un număr mare dintre aceștia.
- 60 În această privință, trebuie arătat că organizarea unui concurs face parte dintre măsurile care trebuie puse în aplicare de agențiile și de instituțiile Uniunii pentru gestionarea resurselor umane puse la dispoziția lor.
- 61 În acest context, agențiile și instituțiile Uniunii trebuie să poată elibera personalul repartizat pentru recrutare o perioadă suficientă pentru a-i permite să își îndeplinească misiunea, cu riscul de a nu putea recruta, astfel cum este necesar totuși, funcționarii sau agenții care prezintă cel mai înalt nivel de competență, de randament și de integritate (a se vedea punctul 31 de mai sus).
- 62 În plus, în cazul unor impedimente, membrii titulari ai unei comisii de evaluare din cadrul concursului pot fi înlocuiți, pentru probele susținute de anumiți candidați, de membri supleanți pentru a permite comisiei de evaluare să își desfășoare activitatea într-un termen rezonabil (a se vedea în acest sens Hotărârea din 13 septembrie 2005, Pantoulis/Comisia, T-290/03, EU:T:2005:316, punctul 78, și Hotărârea din 12 februarie 2014, De Mendoza Asensi/Comisia, F-127/11, EU:F:2014:14, punctul 67 și jurisprudența citată).
- 63 Din cele ce precedă rezultă că împrejurările prezentate de EUIPO nu justifică o divizare a comisiei de evaluare în 26 de comitete de evaluare diferite pentru a adresa întrebări celor 196 candidați la probele orale.



***c) Cu privire la coordonarea instituită pentru a asigura egalitatea între candidați, coerența notării și obiectivitatea evaluării***

- 64 Criticat de reclamant sub acest aspect, EUIPO susține că fluctuația în componența comisiei de evaluare era acceptabilă în raport cu măsurile adoptate pentru a asigura egalitatea de tratament între candidați, coerența notării și obiectivitatea evaluării.
- 65 În această privință, trebuie amintit că, potrivit jurisprudenței, stabilitatea componenței comisiei de evaluare nu este o cerință în sine, ci un mijloc de a garanta egalitatea de tratament între candidați, coerența notării și obiectivitatea evaluării (a se vedea în acest sens Hotărârea din 12 februarie 2014, De Mendoza Asensi/Comisia, F-127/11, EU:F:2014:14, punctul 70).
- 66 Nu se poate exclude ca egalitatea de tratament între candidați, coerența notării și obiectivitatea evaluării să poată fi obținute prin mijloace precum instituirea coordonării necesare pentru a asigura respectarea acestor trei principii (a se vedea în acest sens Hotărârea din 12 februarie 2014, De Mendoza Asensi/Comisia, F-127/11, EU:F:2014:14, punctul 67).
- 67 Reclamantul consideră că nu aceasta a fost situația în speță, spre deosebire de EUIPO care se întemeiază pe Hotărârea din 12 februarie 2014, De Mendoza Asensi/Comisia (F-127/11, EU:F:2014:14).
- 68 Trebuie amintit că, în cauza în care s-a pronunțat Hotărârea din 12 februarie 2014, De Mendoza Asensi/Comisia (F-127/11, EU:F:2014:14), au fost avute în vedere mai multe măsuri pentru a remedia, pentru probele orale care au avut loc la centrul de evaluare, diferite convingeri cognitive constatate în general la evaluatori și pentru a asigura astfel egalitatea de tratament, coerența notării și obiectivitatea evaluării (punctul 25 din hotărârea menționată).
- 69 În primul rând, în cauza în care s-a pronunțat Hotărârea din 12 februarie 2014, De Mendoza Asensi/Comisia (F-127/11, EU:F:2014:14), se prevedea că comisia de evaluare trebuia să se reunească:
- pentru a decide modul în care urmau să se desfășoare probele;
  - o dată la două sau la trei zile, de fiecare dată când punctele atribuite candidaților erau prezentate, pentru a face o apreciere cu privire la competențele candidaților care au susținut interviurile în intervalul de timp respectiv;
  - pentru a verifica coerența aprecierilor care au fost făcute cu privire la candidați la încheierea tuturor probelor, deciziile finale trebuind să fie luate în considerare în mod colectiv de întreaga comisie de evaluare pe baza rezultatelor la toate probele (punctele 26 și 71 din hotărârea menționată).
- 70 În al doilea rând, în cauza în care s-a pronunțat Hotărârea din 12 februarie 2014, De Mendoza Asensi/Comisia (F-127/11, EU:F:2014:14), se prevedea că trebuia să se țină seama de măsurile puse în aplicare pentru remedierea diferitor convingeri cognitive constatate în general la evaluatori și pentru a se asigura astfel egalitatea între candidați, coerența notării și obiectivitatea evaluării, printre care:
- utilizarea unor teste prestructurate care respectă o metodologie prestabilită prin utilizarea unor indicatori de comportamente predefiniți;
  - participarea președintelui comisiei de evaluare în primele minute ale tuturor probelor pentru a asigura buna aplicare a metodologiei;
  - realizarea unor studii și analize pentru a verifica coerența notării (punctele 26 și 72 din hotărârea menționată).

71 Trebuie să se stabilească dacă, așa cum susține EUIPO, astfel de măsuri de coordonare au fost puse în aplicare în prezenta cauză.

*1) Schimburile în cadrul comisiei de evaluare*

72 EUIPO susține că, pe de o parte, schimburile de opinii constante între membrii comisiei de evaluare și, pe de altă parte, reuniunile săptămânale ale întregii comisii de evaluare i-au permis acestora din urmă să discute performanțele tuturor candidaților ale căror competențe au fost deja evaluate și să efectueze o analiză comparativă a candidaților respectivi.

73 Reclamantul apreciază totuși că schimburile și reuniunile în cauză nu au putut permite un schimb de opinii cu privire la meritele relative ale candidaților, în lipsa unui nucleu comun de examinatori care să fi evaluat o proporție suficient de importantă de candidați.

74 În această privință, din Hotărârea din 12 februarie 2014, De Mendoza Asensi/Comisia (F-127/11, EU:F:2014:14, punctele 26 și 71), rezultă că schimburile dintre membrii comisiei de evaluare care au loc înainte, în timpul și după probe prezintă o importanță deosebită pentru a asigura egalitatea de tratament între candidați, coerența notării și obiectivitatea evaluării.

75 În primul rând, EUIPO a furnizat foile de prezență a 19 reuniuni care s-au desfășurat anterior probelor susținute la centrul de evaluare, între 9 decembrie 2016 și 21 iunie 2017.

76 Trebuie să se constate că nu toți membrii comisiei de evaluare au fost prezenți la fiecare dintre cele 19 reuniuni în cauză. Pe de altă parte, nu a fost prezentat niciun proces-verbal al reuniunilor menționate, astfel încât este imposibil să se știe ce s-a discutat în cadrul acestora. În special, Tribunalul se află în incapacitate de a verifica dacă în cursul acestor reuniuni s-a decis modul în care urmau să se desfășoare probele, precum în cauza în care s-a pronunțat Hotărârea din 12 februarie 2014, De Mendoza Asensi/Comisia (F-127/11, EU:F:2014:14) (a se vedea punctul 69 de mai sus). Se poate arăta în plus că, întrucât aceleași reuniuni s-au desfășurat înainte de începerea probelor în cadrul centrului de evaluare, acestea nu au putut să permită comisiei de evaluare să examineze prestațiile și meritele candidaților și nici să efectueze o evaluare comparativă a acestora din urmă.

77 În al doilea rând, EUIPO invocă existența a șapte reuniuni săptămânale în etapa concursului organizată la centrul de evaluare. Comisia de evaluare s-ar fi reunit la fiecare sfârșit de săptămână în cursul celor șapte săptămâni de probe orale, și anume la 15, 22 și 29 septembrie 2017, apoi la 6, 13, 20 și 26 octombrie 2017.

78 Totuși, elementele prezentate de EUIPO nu permit să se verifice printre altele cine erau membrii comisiei de evaluare prezenți la cele șapte reuniuni săptămânale în cauză și care era obiectul precis al acestor reuniuni, în special în ce măsură aceste reuniuni ar fi condus la schimburi privind performanța candidaților și evaluarea comparativă a acestora din urmă.

79 Mai întâi, în timp ce, în răspunsul său din 28 februarie 2020, EUIPO afirmă că, în cursul celor șapte reuniuni săptămânale în cauză, comisia de evaluare se reunea „în general integral, inclusiv președintele și vicepreședinta”, și că „doar ocazional, atunci când un membru de plin drept nu era disponibil, acesta era înlocuit de supleantul său, care făcea parte din comisiile de evaluare din săptămâna în cauză”, în răspunsul său din 9 aprilie 2020, acesta arată că participau la reuniunile săptămânale numai membrii comisiei de evaluare care au susținut interviurile în săptămâna în cauză, inclusiv președintele și vicepreședinta comisiei de evaluare.

80 În continuare, contrar modului în care EUIPO a procedat în cazul reuniunilor comisiei de evaluare care au avut loc înainte și după probele orale, acesta nu a comunicat nicio listă de prezență referitoare la cele șapte reuniuni săptămânale în cauză și nici vreun alt document care să permită verificarea

afirmațiilor sale. Fiind întrebat în mod specific cu privire la acest subiect în două rânduri în cadrul măsurilor de organizare a procedurii, EUIPO a răspuns că astfel de liste de prezență nu fuseseră întocmite cu privire la aceste din urmă reuniuni. Totuși, procesul-verbal al reuniunii comisiei de evaluare din 9 noiembrie 2017 comunicat de EUIPO face referire la un proces-verbal al reuniunii comisiei de evaluare din 20 octombrie 2017, respectiv reuniunea care ar fi avut loc la sfârșitul celei de a șasea săptămâni a probelor respective din cadrul centrului de evaluare. În ședință, EUIPO a recunoscut, cu privire la acest aspect, existența unei contradicții, fără a putea totuși să confirme existența sau inexistența procesului-verbal aparent întocmit la finalul acestei din urmă reuniuni.

81 În al treilea rând, EUIPO a comunicat procesul-verbal a șapte reuniuni care s-au desfășurat după probele din cadrul centrului de evaluare, în datele de 7, 8, 9, 17, 21 și 22 noiembrie 2017, precum și la 1 februarie 2018:

- în cursul reuniunii din 7 noiembrie 2017, EPSO a prezentat statisticile cu privire la evaluarea probelor scrise, iar ulterior, la propunerea sa, comisia de evaluare a procedat la standardizarea punctajelor prin eliminarea diferențelor dintre notările efectuate de diferiți membri ai comisiei de evaluare;
- în cursul reuniunii din 8 noiembrie 2017, comisia de evaluare a examinat plângerile care îi fuseseră adresate și a solicitat o clarificare cu privire la punctajele foarte mici, ascultând o explicație cu privire la controalele de calitate efectuate de EPSO;
- în cadrul reuniunii din 9 noiembrie 2017, comisia de evaluare a reexaminat notele anumitor candidați, a adoptat un proiect de listă de rezervă și a verificat documentele furnizate de candidații selectați pentru a justifica experiența lor în domeniul proprietății intelectuale;
- în cursul reuniunilor din 17 și din 21 noiembrie 2017, membrii comisiei de evaluare au examinat documentele comunicate de candidați care dovedeau experiența lor în domeniul proprietății intelectuale;
- în cursul reuniunii din 22 noiembrie 2017, comisia de evaluare a continuat această examinare și a organizat continuarea procesului, autorizând pregătirea raportului motivat al comisiei de evaluare, pregătirea unei note destinate directorului EPSO și comunicarea acestor documente directorului executiv al EUIPO;
- în cadrul reuniunii din 1 februarie 2018, comisia de evaluare a examinat cele 35 de cereri de reexaminare care îi fuseseră adresate, luând hotărârea de a confirma, în toate aceste cazuri, deciziile sale inițiale.

82 Din cele ce precedă rezultă că analiza comparativă efectuată de comisia de evaluare nu a privit punctele acordate tuturor candidaților, ci a vizat diferențele dintre punctaje, punctajele care se aflau la originea unei plângeri și cele care, potrivit fișelor prezentate membrilor comisiei de evaluare, erau anormal de mici.

83 O astfel de analiză asigură fără îndoială, sub aspect numeric, o apropiere între punctajele acordate de examinatori, însă nu permite să se stabilească faptul că, astfel cum impune Hotărârea din 12 februarie 2014, *De Mendoza Asensi/Comisia* (F-127/11, EU:F:2014:14, punctul 71), pe care s-a întemeiat EUIPO, membrii au comparat în mod efectiv candidații astfel încât să garanteze egalitatea dintre ei, coerența notării și obiectivitatea evaluării.

84 În plus, EUIPO nu a făcut dovada faptului că comisia de evaluare s-ar fi reunit *in corpore* pentru a adopta deciziile finale pe baza rezultatelor la toate probele, precum în cauza în care s-a pronunțat Hotărârea din 12 februarie 2014, *De Mendoza Asensi/Comisia* (F-127/11, EU:F:2014:14, punctul 26).

85 Astfel, din informațiile furnizate de EUIPO reiese că o serie de decizii ar fi fost finalizate, pe de o parte, în cadrul reuniunii din 9 noiembrie 2017, atunci când rezultatele anumitor candidați la probele din cadrul centrului de evaluare au fost revizuite, și, pe de altă parte, cu ocazia ultimei reuniuni a comisiei de evaluare, la 1 februarie 2018, atunci când au fost examinate cererile de reexaminare privind deciziile inițiale ale comisiei de evaluare formulate de 35 de candidați, iar comisia de evaluare a decis să le respingă. Deși toți membrii, titulari și supleanți, ai comisiei de evaluare au fost prezenți la aceste două reuniuni, este necesar să se observe că vicepreședinta nu a asistat la cea din urmă.

86 În consecință, trebuie să se constate că EUIPO nu a prezentat elemente suficiente care să permită să se stabilească faptul că schimburile periodice dintre membrii comisiei de evaluare ar fi permis să se asigure coerența notării și obiectivitatea evaluării candidaților și, prin urmare, egalitatea de tratament între aceștia din urmă.

## 2) Metodologia și criteriile de evaluare

87 EUIPO susține că s-a întemeiat pe o metodologie și pe criterii de evaluare definite în prealabil.

88 Fiind întrebat cu privire la acest aspect de către Tribunal, EUIPO a furnizat, în anexa F.8 la răspunsul său din 28 februarie 2020, un document fără titlu, de 13 pagini, fără a putea explica în ședință în ce mod acest document conținea criteriile de evaluare necesare.

89 Prima pagină a documentului în cauză, compusă din două tabele și din cinci cadre redactate fiecare în una dintre cele cinci limbi ale concursului, conține:

- lista competențelor evaluate cu ocazia interviului privind competențele specifice, care figurează în special în anexele I și II la anunțul de concurs referitoare la natura funcțiilor de administrator și la criteriile de selecție și, respectiv, în pașaportul de competențe al reclamantului;
- baremul de evaluare a acestor competențe și ponderea fiecărui punctaj în punctajul total al candidaților la interviurile referitoare la competențele specifice;
- grila aprecierilor referitoare la performanța candidaților în cadrul acestui interviu [„insuficient(ă)”, „satisfăcător(oare)”, „bine”, „competent(ă)”, „foarte competent(ă)”, „excelent(ă)” și „remarcabil(ă)”], întocmită pornind de la acest barem.

90 Paginile a doua-a treisprezecea ale documentului în cauză sunt tabele asemănătoare unuia dintre cele două tabele de pe prima pagină a documentului menționat. Tabelele menționate par să fi fost utilizate pentru evaluarea candidaților în timpul interviului lor cu privire la competențele specifice. EUIPO nu a indicat pe ce bază a fost efectuată selecția acestor tabele și în special dacă acestea priveau candidați înscriși pe lista de rezervă. Niciunul dintre tabelele în discuție nu pare să îl privească pe reclamant, întrucât niciunul dintre punctajele totale care figurează în acestea nu corespunde celui care i-a fost atribuit în cadrul interviului său cu privire la competențele specifice.

91 Rezultă din ceea ce precedă că informațiile care figurează în anexa F.8 la răspunsul EUIPO din 28 februarie 2020 nu pot fi considerate suficiente pentru a constitui criteriile de evaluare predefinite impuse de Hotărârea din 12 februarie 2014, De Mendoza Asensi/Comisia (F-127/11, EU:F:2014:14, punctele 26 și 73). Astfel, în cauza menționată, pe lângă competențele care trebuiau evaluate, baremul de puncte și grila evaluărilor pornind de la acest barem, comisia de evaluare era de asemenea obligată să definească anterior probelor criteriile obiective, de natură calitativă, care să permită aplicarea baremului menționat. Aceste criterii trebuiau să cuprindă printre altele elementele așteptate din partea candidaților în cadrul prestației lor, pe care membrii comisiei de evaluare trebuiau să le ia în considerare pentru a-i nota pe candidați, această notare trebuind apoi să fie ponderată printr-o evaluare comparativă, ținând seama de prestația celorlalți candidați. Or, în prezenta cauză, niciun

element din anexa menționată și nici din vreo altă parte a dosarului nu permite să se identifice astfel de criterii, nici, *a fortiori*, să se verifice dacă acestea din urmă ar fi fost stabilite înainte de începerea probelor.

### 3) Președinția comisiei de evaluare

- 92 EUIPO subliniază că un rol important l-au avut, în coordonare, președintele și vicepreședinta comisiei de evaluare.
- 93 În primul rând, această coordonare ar fi fost asigurată datorită, pe de o parte, prezenței președintelui sau a vicepreședintei comisiei de evaluare timp de câteva minute la începutul fiecărei probe și, pe de altă parte, prin schimburi de opinii cotidiene între cei doi pe întreaga perioadă de desfășurare a probelor.
- 94 Reclamantul apreciază totuși că prezența președintelui comisiei de evaluare sau a vicepreședintei acestuia în cadrul probelor nu a fost suficientă pentru a asigura rolul de coordonare care le revenea. Președintele nu ar fi putut evalua decât indirect meritele candidaților, fără a putea asigura coerența evaluării și a comparării candidaților, din moment ce ar fi fost complet dependent de opinia unor terți, iar prezența sa la interviul privind competențele specifice ale reclamantului ar fi fost prea scurtă, de numai cinci până la șapte minute. În plus, președintele comisiei de evaluare și vicepreședinta nu ar fi evaluat competențele candidaților, ci doar ar fi ascultat membrii comisiei de evaluare care le adresau întrebări. În plus, aceștia nu ar fi asistat simultan la interviuri, ci alternativ, astfel încât ar fi imposibil să se asigure că au aplicat aceleași criterii cu ocazia evaluării practicii membrilor comisiei de evaluare.
- 95 În această privință, trebuie amintit că, în cauza în care s-a pronunțat Hotărârea din 12 februarie 2014, De Mendoza Asensi/Comisia (F-127/11, EU:F:2014:14), invocată de EUIPO, președintele comisiei de evaluare asista la primele minute ale fiecărei probe pentru a asigura aplicarea corectă a metodologiei (punctele 26 și 72 din hotărârea menționată).
- 96 În speță, EUIPO a indicat că președintele și vicepreședinta comisiei de evaluare au asistat, în medie, la primele 10 sau 15 minute ale fiecărui interviu. Pe de altă parte, acesta a explicat că, întrucât probele au fost repartizate între două centre de evaluare, aceste două persoane și-au împărțit interviurile între fiecare dintre centrele menționate.
- 97 Din aceste elemente rezultă că președintele și vicepreședinta comisiei de evaluare nu au asistat niciodată, împreună, la primele minute ale aceluiași interviu. Cu privire la acest aspect, organizarea concursului se îndepărtează de metoda examinată în Hotărârea din 12 februarie 2014, De Mendoza Asensi/Comisia (F-127/11, EU:F:2014:14), în care o continuitate în interviuri fusese asigurată de prezența aceleiași persoane, în speță președintele comisiei de evaluare, la primele minute ale fiecărui interviu.
- 98 Potrivit EUIPO, continuitatea în cadrul interviurilor a putut fi asigurată prin schimburi de opinii cotidiene, pe tot parcursul probelor, între președintele și vicepreședinta comisiei de evaluare, aceste schimburi permițându-le să armonizeze abordările între diferitele comitete de evaluare.
- 99 Pentru a stabili realitatea acestor schimburi, EUIPO a făcut referire, în ședință, la a doua pagină a anexei F.9 la răspunsul său din 28 februarie 2020. Acest document, intitulat „IP COMP AD/01/2017 MARKING ANALYSIS FOR DATE”, cu data manuscrisă „26/9/17”, constituie o foaie de evaluare a performanței a cinci candidați privind patru probe, și anume trei probe care evaluează competențele generale și interviul referitor la competențele specifice. Pe această foaie, o serie de cifre care constituiau, aparent, notele atribuite acestor candidați în cadrul interviurilor respective au fost adăugate manual. În plus, mențiunile olografe „checked” și „ok” figurează la mijlocul paginii. Unele dintre aceste



cifre sunt de asemenea subliniate cu galben. În sfârșit, pentru trei dintre cei cinci candidați în cauză, a doua coloană a tabelului, intitulată „Comments”, conține litera „F” scrisă olograf cu ajutorul unui marker galben.

- 100 Totuși, a doua pagină din anexa F.9 la răspunsul EUIPO din 28 februarie 2020 privește evaluarea competențelor candidaților, astfel cum a recunoscut EUIPO în ședință, iar nu pe cea a membrilor comisiei de evaluare. Acest document nu permite, așadar, să se stabilească existența unor schimburi de opinii între președintele și vicepreședinta comisiei de evaluare cu privire la coordonarea metodelor de lucru ale membrilor comisiei de evaluare și cu atât mai puțin caracterul pretins cotidian al acestor schimburi.
- 101 Pe de altă parte, niciun element nu permite să se stabilească incidența pe care au putut să o aibă schimburile în cauză. În special, EUIPO nu a furnizat nicio explicație referitoare la transmiterea rezultatelor acestor schimburi către diferitele comitete de evaluare și la punerea lor în aplicare de către comitetele menționate.
- 102 În al doilea rând, EUIPO susține că Decizia ADM-16-60 din 23 noiembrie 2016, care desemnează comisia de evaluare, și cele patru decizii ulterioare care au modificat-o încredințaseră în mod specific vicepreședintei comisiei de evaluare misiunea de a asigura armonizarea criteriilor și a metodelor de lucru în cadrul concursului.
- 103 Totuși, trebuie să se constate că vicepreședinta comisiei de evaluare a fost absentă la mai multe reuniuni care au precedat sau au urmat probelor din cadrul centrului de evaluare, deși aceste reuniuni constituiau, potrivit EUIPO, o etapă-cheie în procedura care urmărea să asigure egalitatea între candidați, coerența notării și obiectivitatea evaluării.
- 104 Astfel, potrivit foilor de prezență furnizate în anexa F.4 la răspunsul EUIPO din 28 februarie 2020, vicepreședinta comisiei de evaluare nu ar fi asistat decât la 12 dintre cele 19 reuniuni prealabile probelor din cadrul centrului de evaluare și ar fi fost, așadar, absentă la șapte dintre acestea, adică la mai mult de o treime dintre reuniunile respective. Or, deși EUIPO nu a furnizat nicio indicație cu privire la obiectul acestor reuniuni, este probabil ca ele să fi fost determinante pentru a asigura armonizarea metodelor de lucru în cursul probelor care urmau și să pregătească membrii comisiei de evaluare în acest scop, aspect care ținea de misiunea principală a vicepreședintei.
- 105 În ceea ce privește cele șapte reuniuni ulterioare probelor din cadrul centrului de evaluare, vicepreședinta comisiei de evaluare ar fi asistat, potrivit proceselor-verbale ale reuniunilor respective, la cinci dintre acestea. În schimb, ea ar fi fost absentă la reuniunea din 21 noiembrie 2017, în cursul căreia au fost discutate printre altele documentele furnizate de mai mulți candidați pentru a dovedi experiența lor profesională în materie de proprietate intelectuală. În plus, aceasta nu ar fi participat la ultima reuniune a comisiei de evaluare, la 1 februarie 2018, în cursul căreia comisia de evaluare a decis să respingă cele 35 de cereri de reexaminare introduse după publicarea rezultatelor concursului. Or, aceste subiecte necesitau o vigilență deosebită pentru a asigura că deciziile adoptate de comisia de evaluare rezultau din punerea în aplicare a unei metodologii și a unor criterii armonizate.
- 106 În sfârșit, întrucât nicio informație nu a fost comunicată de EUIPO cu privire la participanții la reuniunile săptămânale invocate (a se vedea punctele 78 și 80 de mai sus), Tribunalul se află în incapacitatea de a verifica dacă președintele sau vicepreședinta comisiei de evaluare au asistat la toate sau la o parte din aceste reuniuni.

#### *4) Realizarea de studii și de analize*

- 107 În anexa F.9 la răspunsul său din 28 februarie 2020, EUIPO a prezentat un document de două pagini referitor la studii și la analize care ar fi fost realizate pentru a verifica coerența notării.



- 108 EUIPO a explicat în ședință că prima pagină a documentului în cauză, intitulată „Assessor check list (for JSI, CBI, OP)”, conținea lista elementelor referitoare la comportamentul membrilor comisiei de evaluare în cadrul interviurilor pe care președintele și vicepreședinta comisiei de evaluare le verificau în primele minute ale prezenței lor la aceste interviuri, verificarea respectivă având ca obiectiv limitarea convingerilor cognitive susmenționate (a se vedea punctele 68 și 70 de mai sus).
- 109 În ceea ce privește a doua pagină a documentului în discuție, aceasta privește evaluarea competențelor candidaților, astfel cum se precizează la punctul 100 de mai sus, iar nu pe cea a membrilor comisiei de evaluare. Prin urmare, aceasta nu poate fi considerată un studiu sau o analiză care să permită verificarea coerenței notării între membrii menționați.
- 110 Prin urmare, numai prima pagină a documentului în cauză este relevantă pentru a stabili existența studiilor și a analizelor efectuate de președintele și de vicepreședinta comisiei de evaluare. Este vorba totuși despre un document în alb care, în sine, nu permite să se verifice nici numărul acestor studii și al acestor analize, nici dacă astfel de studii și de analize au fost efectuate pentru fiecare membru al comisiei de evaluare cu ocazia fiecărei întrevederi.
- 111 Rezultă din cele ce precedă că EUIPO nu a dovedit existența, în sensul Hotărârii din 12 februarie 2014, De Mendoza Asensi/Comisia (F-127/11, EU:F:2014:14, punctele 67 și 71-73), unor măsuri suficiente de coordonare de natură să garanteze că procedura de selecție se baza pe un tratament egal și pe o evaluare coerentă și obiectivă a candidaților.
- 112 Prin urmare, critica întemeiată în esență pe încălcarea regulii privind stabilitatea componenței comisiei de evaluare trebuie admisă.
- 113 În această privință, trebuie amintit că, dată fiind importanța principiilor egalității de tratament între candidați, coerenței notării și obiectivității evaluării, nerespectarea de către comisia de evaluare a stabilității componenței sale constituie o încălcare a unor norme fundamentale de procedură care trebuie să determine anularea deciziei atacate (a se vedea în acest sens Hotărârea din 10 noiembrie 2004, Vonier/Comisia, T-165/03, EU:T:2004:331, punctul 39 și jurisprudența citată), fără a fi necesar să se examineze celelalte critici invocate în susținerea primului motiv și celelalte motive invocate de reclamant.

## **B. Cu privire la cererea de reparare a prejudiciului**

- 114 Reclamantul apreciază că a suferit un prejudiciu „moral și nematerial” cauzat de comportamentul nelegal al comisiei de evaluare și al EUIPO. Acest prejudiciu ar consta în faptul că decizia atacată l-ar fi plasat în situație de incertitudine permanentă cel puțin de la 1 decembrie 2017, ceea ce ar fi constituit o sursă constantă de îngrijorare de la data respectivă și ar fi influențat viitoarea sa carieră în cadrul EUIPO. Decizia menționată ar fi provocat de asemenea îndoieli cu privire la aptitudinile și la competențele sale, ar fi contrară așteptărilor sale rezonabile și ar fi generat pentru acesta o stare de tensiune considerabilă.
- 115 EUIPO contestă această cerere.
- 116 Potrivit unei jurisprudențe constante, angajarea răspunderii Uniunii presupune întrunirea a trei condiții, și anume nelegalitatea conduitei imputate instituțiilor, organelor, oficiilor sau agențiilor, caracterul real și cert al prejudiciului invocat și existența unei legături de cauzalitate între nelegalitatea imputată și acest prejudiciu (Hotărârea din 21 februarie 2008, Comisia/Girardot, C-348/06 P, EU:C:2008:107, punctele 52 și 54, Hotărârea din 12 martie 2008, Giannini/Comisia, T-100/04, EU:T:2008:68, punctul 327, și Hotărârea din 29 noiembrie 2018, Di Bernardo/Comisia, T-811/16, nepublicată, EU:T:2018:859, punctul 60).

- 117 Aceste trei condiții sunt cumulative, astfel încât lipsa uneia dintre ele este suficientă pentru a respinge concluziile referitoare la despăgubiri (a se vedea în acest sens Hotărârea din 9 septembrie 1999, Lucaccioni/Comisia, C-257/98 P, EU:C:1999:402, punctul 14, Hotărârea din 10 noiembrie 2004, Vonier/Comisia, T-165/03, EU:T:2004:331, punctul 78, și Hotărârea din 29 noiembrie 2018, Di Bernardo/Comisia, T-811/16, nepublicată, EU:T:2018:859, punctul 60).
- 118 În speță, reclamantul, îndeplinind prima condiție, a dovedit că decizia atacată era afectată de nelegalitate.
- 119 Totuși, chiar presupunând că prejudiciul moral și legătura de cauzalitate pot fi considerate ca fiind dovedite, întrucât reclamantul nici nu a susținut, nici, *a fortiori*, nu a demonstrat că a suferit un prejudiciu moral care poate fi separat de nelegalitatea care constituie temeiul anulării și care nu poate fi reparat integral prin această anulare, trebuie să se considere că anularea deciziei atacate afectată de această nelegalitate constituie ea însăși reparația adecvată și, în principiu, suficientă a prejudiciului moral pe care această decizie l-a putut cauza (a se vedea în acest sens Hotărârea din 6 iunie 2006, Girardot/Comisia, T-10/02, EU:T:2006:148, punctul 131).
- 120 În ceea ce privește prejudiciul nematerial, trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante, pentru a îndeplini cerințele prevăzute la articolul 76 litera (d) din Regulamentul de procedură, o cerere prin care se urmărește repararea pretinselor prejudicii produse de o instituție, un organ sau un oficiu al Uniunii trebuie să cuprindă elementele care permit identificarea comportamentului pe care reclamantul îl reproșează instituției, organului sau oficiului respectiv, motivele pentru care acesta consideră că există o legătură de cauzalitate între comportament și prejudiciul pe care pretinde că l-a suferit, precum și caracterul și întinderea acestui prejudiciu (a se vedea în acest sens Hotărârea din 20 iulie 2017, ADR Center/Comisia, T-644/14, EU:T:2017:533, punctele 65 și 66 și jurisprudența citată).
- 121 Or, elementele invocate de reclamant nu permit să se stabilească în ce mod dorește să se prevaleze de un prejudiciu „nematerial” distinct de prejudiciul moral invocat. Presupunând că aceasta ar fi situația, reclamantul nu furnizează niciun element care să permită stabilirea existenței unui asemenea prejudiciu și nici amploarea acestuia.
- 122 Astfel, nu se poate considera că, în speță, a doua condiție care trebuie dovedită pentru a obține obligarea la plata unei despăgubiri a fost îndeplinită.
- 123 Prin urmare, cererea de despăgubire trebuie respinsă.
- 124 Din ansamblul considerațiilor care precedă rezultă că acțiunea trebuie admisă în măsura în care urmărește anularea deciziei atacate și respinsă în rest.

#### **IV. Cu privire la cheltuielile de judecată**

- 125 Potrivit articolului 134 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată.
- 126 Întrucât EUIPO a căzut în pretenții, se impune ca, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, să fie obligat să suporte și cheltuielile de judecată efectuate de reclamant, conform concluziilor acestuia din urmă.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a patra)

declară și hotărăște:

- 1) **Anulează decizia din 7 martie 2018 prin care comisia de evaluare din cadrul concursului general EUIPO/AD/01/17 a refuzat, după reexaminare, includerea domnului Lars Herbert în lista de rezervă pentru recrutarea de administratori cu gradul AD 6 în domeniul proprietății intelectuale.**
- 2) **Respinge în rest acțiunea.**
- 3) **Obligă Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) la plata cheltuielilor de judecată.**

Gervasoni

Nihoul

Martín y Pérez de Nanclares

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 13 ianuarie 2021.

Semnături